

Preek zesde zondag 2016

Lieve mensen wat raakt ons hart? wat maakt ons gelukkig?

Voor sommigen hun werk, hun hobby.. maar ik denk dat het vooral een kleine groep mensen zijn. Wij hebben allemaal enkele mensen die erg veel van ons houden.. onze partner, onze ouders, onze kinderen en enkele vrienden, mogelijk soms een buur. Wij kunnen erop rekenen, ze bemoedigen ons, ze delen - eigenlijk zou ik moeten zeggen ze **vermenigvuldigen** onze vreugde, en zijn er als het nodig is.

Deze personen zijn onze grootste rijkdom. Juist als er hier iemand wegvalt is ons hart vol verdriet.

Wie er wat overnadenkt weet dat wij die allemaal **gekregen** hebben.. Kinderen krijgen bij hun geboorte ouders en meteen grootouders. Wat een genegenheid, wat een liefde. De meeste mensen zeggen bij een geboorte niet: we hebben een kind gemaakt maar een gekregen. We krijgen broers en zussen, en zelfs een vriendje.. Verliefd wordt men, een werkwoord in de passieve vorm, meer dan het resultaat van een actieve inspanning..

De mensen, die ons geluk bezorgen, worden ons in de schoot geworpen. Ze zijn een geschenk, een genade zei men vroeger.

Ik hoop dat wij dit geschenk karakter wat **cultiveren**. Een middel of juist een symbool daartoe zijn geschenken. Dat weet een kind. Als je vraagt aan eerste communicanten en vormelingen wat ze vooral van hun feest verwachten dan noemen ze steevast de cadeautjes, geschenken. Dit is prachtig op een voorwaarde dat wij aan kinderen leren dat de waarde van het geschenk niet allereerst afhangt van het bedrag, de kostprijs maar van de warmte de genegenheid waarmee het gegeven wordt. Misschien nog juist van de persoon van zijn de genegenheid

Een van de plezante dingen aan het geschenk is de verpakking. Op grote gezinsfeesten zijn familieleden ook goed verpakt letterlijk vaak in een nieuw pak, van kop tot teen, zeker nu er bij jongens mode is van een pet.

Het interessante is dat die verpakking bij een geschenk eigenlijk een stukje geheim verbergt. Het openen kan voor verrassingen zorgen.

Ik hoop dat wij allemaal creatief zijn, zorgen voor verrassing. Gelukkig de kinderen wier ouders geen paardebril dragen die willen zoeken naar nieuwe wegen in nieuwe omstandigheden

Ik denk dat er in het leven een goed samenspel moet zijn tussen mooie dingen uit de traditie- en de mode trend dat iets maar mooi is wat nieuw is of nieuw oogt. Een bestendige opdracht voor het gezin, de scholen, de jeugdbewegingen en dit is niet gemakkelijk..

Ik zei het al de waarde van een geschenk hangt in grote mate af van de persoon van gever. In het verleden was het voor veel mensen niet moeilijk om de schenker van ons leven, onze bekwaamheid tot liefde uit te spreken : God te danken.. Wij hebben het hier wat moeilijker mee.. We hebben alles proberen een binnenwereldse verklaring te geven.. soms zelfs een zuiver biologische of materiële verklaring te geven. Liefde wordt verbonden met hormonen, en nu zelfs met de potentie pil van de mannen en nu ook vrouwen . Dat alles is niet zonder belang maar ik hoop dat wij allen de spirituele dimensie erkennen; dat de bedoeling uiteindelijk blijft liefde te geven en dat is liefst meer dan hormonen of materiële zaak.

Wij hebben God niet nodig voor ons labo, voor ons werk, voor onze studies.. maar ik hoop dat wij soms eens de dragende grond willen erkennen. Zoals het water de boot sierlijk maakt en laat

varen; lucht grote vliegtuigen draagt, zo hoop ik dat wij allen ergens die dragende God in ons gezin mogen erkennen..

Van iemand houden, iemand erkennen doen we best door onze manier van leven maar ook door af en toe "namen" te noemen, mamie, moeder, schatje misschien ook door Gods te noemen daarom bedankt dat jullie hier zijn om die naam in dankbaarheid uitspreken of ook in ontgoocheling om die zware tegenslagen. Maar dat u hier ook zijt om nieuwe moed te scheppen; want dit was klemtoon van het evangelie van deze zondag: wees niet bang, we zullen doorgaan, niet angstig ik ben er voor u.

John Dekimpe 30 april 2016